

Schrijfster Lisette van de Heg (28) had een droomdebuut: 'Mara' werd een bestseller, de vertaalrechten zijn inmiddels al aan zes landen verkocht én er komt een verfilming. Nu ligt haar tweede roman in de winkel: 'Noor'.

'Schrijven is vooral hard ploeteren'

Lisette oogt ontspannen aan de vooravond van de presentatie van *Noor*. We ontmoeten elkaar in café De Babbel in haar woonplaats Barneveld, waar ze geniet van een kop groene thee. Op de openingsvraag of ze ooit had durven dromen dat haar debuut zó succesvol zou zijn, schiet ze in de lach. "Nee, joh! Mijn droom was gewoon een uitgever vinden die mijn boek wilde publiceren."

Maar elke schrijver hóópt toch stiekem op zo'n knallend succes?

"Dat wel, maar ik ben heel nuchter. Als lid van diverse online schrijffora wist ik dat de meeste debuten niet veel doen. Dus ik rekende nergens op. Ik wilde gewoon enkele romans schrijven en een herkenbare naam neerzetten. Dat is niet veranderd. Het winnen van de Publieksprijs Christelijke Boek (2010, red.) en de verkoop van vertaal- en filmrechten van *Mara* waren meevallers, zeg maar."

Verwachtingen

Ervaart ze de lancering van haar tweede roman als spannender? "Absoluut. De vorige keer had ik alleen met mezelf te maken; nu merk ik dat de verwachtingen hooggespannen zijn."

Niet te hopen, maar stel dat 'Noor' flopt...

"Ik ben heel benieuwd hoe *Noor* ontvangen wordt. Ik heb m'n best gedaan. Een tweede boek krijgt altijd slechtere beoordelingen, heb ik gehoord. Het zou beroerd zijn als ik negatieve recensies zou krijgen en de kritiek terecht zou vinden. Maar dan ga ik gewoon door met een volgend boek."

Mede n.a.v. 'Noor',
Lisette van de Heg,
Plateau, 262 blz.,
€ 18,90, ISBN
9789058040657

Opvallend

Na een korte stilte: "Ik vond het opvallend dat op *Mara* zo positief werd gereageerd; het kán bijna niet anders of er zullen nu ook kritische reacties komen. Maar ik sta achter m'n boek."

Gewetensvraag: welke van de twee vind je zelf het beste?

"Tot vorige week, toen ik er een lezing over gaf, heb ik *Mara* niet herlezen. Nu zit ik uiteraard nog heel erg in *Noor*, dus ik heb niet de afstand om te zeggen welke ik de beste vind. Beide verhalen heb ik met veel plezier geschreven. Het zijn twee totaal verschillende romans."

Toch zie ik drie parallellen: het gaat twee keer om een vrouw die een kind verliest, zij het in verschillende betekenissen; in beide romans is er een probleem met de man in het verhaal, en zowel in 'Mara' als in 'Noor' leeft de vrouwelijke hoofdperson met haatgevoelens.

"Nu je het zegt... Ik kan me voorstellen dat je dit zo ziet. Het verlies van een kind is wat *Noor* voor mijzelf verrassend maakte; in eerste instantie ging het verhaal daar niet over toen ik eraan begon. Dat is inderdaad een parallel. Problemen met mannen vind je in heel veel romans; dat is dus 'toeval'. Wat je derde punt betreft: bij *Noor* is het meer wraak en bij *Mara* haat. Al snap ik dat je het parallellen noemt, voor mij zijn het twee heel verschillende reacties op een bepaalde situatie."

Heb je al plannen voor een derde roman?
"Alles is nog open."

'Ik merk dat de verwachtingen hooggespannen zijn'

Kunnen we ooit nog iets heel anders van je verwachten, zoals een kinderboek of een thriller?
“Beide zijn opties. Een thriller wil ik sowieso graag schrijven.”

Waarom schrijf je eigenlijk zo graag?
“Ik vind het heel leuk om me in te leven in personages en gebeurtenissen, en met taal te spelen. En het is domweg leuk om te tikken. Maar schrijven is vooral ook hard ploeteren. Ik maak altijd meerdere versies van een verhaal; uiteindelijk komt dat m'n neus uit.”

Zijn er momenten dat je denkt: 'Ik kap ermee?'
“Nee. Ik ben een doorbijter. Dat moet ook wel, anders krijg je nooit een boek op de plank.”

Wie is je grootste fan?
Met een big smile: “Mijn dochter. Ze is 6 en ging na de zomervakantie naar groep 3. Na de eerste schooldag zei ze: ‘Mama, als ik aan het eind van groep 3 goed kan lezen, mag ik Mara dan lezen?’”

‘Ik ben een doorbijter’

